

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 73.196 van 22 april 1998

A. 69.545/VI-13.951

In zake : **de naamloze vennootschap SOPROCOM**,
Groot Bijgaardenstraat 128
1620 Drogenbos,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Volksgezondheid,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Louis JASPAR, advocaat,
Sint-Bernardusstraat 98
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 26 juni 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap SOPROCOM de nietigverklaring vordert van de "omzendbrief aan de registratiehouders en aan hun erkende verantwoordelijke voor de voorlichting" van 7 mei 1996, betreffende de reclame voor geneesmiddelen;

Gelet op arrest nr. 61.878 van 18 september 1996 waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw HAUBERT, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 maart 1997 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 februari 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 11 maart 1998;

Gelet op het feit dat de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 1 april 1998;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Myriam KAMINSKI, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt en van Mr. Catherine SALHADIN, loco Mr. JASPAR, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer DEROUAUX, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de circulaire uitgaande van het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, algemene farmaceutische inspectie, ondertekend door inspecteur-generaal E. MESMAEKER, als volgt is gesteld :

" Gezien de vragen welke regelmatig gesteld worden aan mijn dienst, is het nuttig U te herinneren aan de volgende reglementaire bepaling. Artikel 5, 6° van het koninklijk besluit van 7 april 1995 betreffende de voorlichting en de reclame inzake

geneesmiddelen voor menselijk gebruik verbiedt, reclame te maken voor geneesmiddelen bij middel van voorwerpen van allerlei aard, andere dan de gebruikelijke communicatiemiddelen.

Voorwerpen van allerlei aard zoals bijvoorbeeld, agenda's, aantekenboekjes, consultatie- of afspraakboekjes, bloc-notes, zelfklevende blaadjes, kalenders, weekkalenders, onderleggers, presentoirs, stylos, zakjes, tongspatels, latten, fardes en diverse gadgets zoals nietjesmachines of zelfklevende etiketten zijn geen gebruikelijke communicatiemiddelen maar behoren tot de niet toegelaten reclamedragers.

Mijn diensten zullen de nodige maatregelen treffen bij inbreuk op deze reglementaire bepaling.

(...)"

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt, doordat de bestreden handeling niet één van die handelingen is waartegen een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld; dat zij betoogt dat de bewuste circulaire helemaal niet van verordenende aard is, niets toevoegt aan het bepaalde in het koninklijk besluit van 7 april 1995 betreffende de voorlichting en de reclame inzake geneesmiddelen voor menselijk gebruik, maar zich bepaalt tot het interpreteren van de bepalingen van dat besluit, door nader toe te lichten hoe ze moeten worden toegepast; dat zij besluit dat de bestreden handeling een interpretatieve circulaire is die niet bindend is en waartegen geen beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld;

Overwegende dat de verzoekende partij de bestreden "omzendbrief" als een administratieve handeling bestempelt "doordat hij uitgaat van een administratieve overheid, bestemd is voor de burgers en UIT ZICHZELF (onafhankelijk van enige toepassing ervan door de Algemene Farmaceutische Inspectie) rechtsgevolgen doet ontstaan die haar nadeel kunnen berokkenen"; dat zij inzonderheid aanvoert dat met het begrip "gebruikelijk

communicatiemiddel" reeds was gewerkt in de vroegere regelgeving, dat het thans ongewijzigd hernomen wordt in artikel 5, 6°, van het voornoemde koninklijk besluit van 7 april 1995 en dat het steeds in die zin is uitgelegd dat het betrekking had op medische almanakken en agenda's; dat zij daaruit besluit dat door de agenda's, aantekenboekjes, consultatie- of afspraakboekjes "expressis verbis" te bestempelen als ongebruikelijke communicatiemiddelen, de bestreden handeling een ruimere strekking heeft gegeven aan de geldende regelgeving;

Overwegende dat de bestreden handeling een interpretatieve circulaire is waarmee de geadresseerden ervan herinnerd worden aan de verbodsbepaling in artikel 5, 6°, van het voornoemde koninklijk besluit van 7 april 1995 en waarmee de betekenis wordt aangegeven die door de diensten van de Algemene Farmaceutische Inspectie zal worden gegeven aan het begrip "gebruikelijke communicatiemiddelen", met een aantal voorbeelden ter staving; dat het dus geenszins gaat om een regeling die bindend is voor rechtscolleges die zich in een welbepaald geval dienen uit te spreken of voor andere overheidsinstanties, maar louter om een indicatief document dat bestemd is voor de diensten van de farmaceutische inspectie; dat zulk een circulaire op zich geen nadeel berokkent; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op tweeëntwintig april 1900 achtennegentig door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.